



Tee-Time

april 2004, Nr. 120

**A.G.V. Shell,
geassocieerd met de
NGF (no. 910)**

**Tee-Time is het
informatiebulletin voor
A.G.V. Shell-leden**

*Redactie en lay-out:
Julia de Vries*

*Met bijdragen van:
Erik Trommelen
Paula van Schaik
Guy van Ieperen
Ineke van den Dries*

Redactie-adres:

*Julia de Vries
Smaragd 162
1625RL Hoorn
telefoon: 0229-279015
e-mail:*

julia.devries@Kraton.com

Secretariaat:

*Paula van Schaik
telefoon: 036-5222810
e-mail: AGV-sec@xs4all.nl*

Deadline Tee-Time Nr. 121

*Uw verslagen, reisverhalen,
overzichten, avonturen,
roddels, kortom : uw kopij
is van harte welkom bij de
redactie.*

*Sluitingsdatum voor de
eerstvolgende Tee-Time is:*

21 mei 2004

From Out of Bounds

Ik kom superlatieven tekort, daarom begin ik er maar niet eens aan. Wie ooit heeft gezegd dat golf een saai spelletje is, is voor eens en altijd de mond gesnoerd. Technisch gezien was het wederom wonderbaarlijk, maar mentaal gezien was het waarlijk fenomenaal.

Als u denkt dat ik het nu over onze eerste wedstrijd op Prise d'Eau heb, dan moet ik u teleurstellen. Ik ben best bereid om aan te nemen dat er adrenaline producerende approaches waren en dat een hagelbui veel mentale veerkracht vergt om een acceptable swing in stand te houden, maar dit gaat over de grootste schoonheid sinds jaren.

Er komt vast een tijd dat er een gen ontwikkeld is die, na implantatie in een willekeurige celkern, een totale gevoelloosheid voor prestatieremmende (rand)verschijnselen oplevert. Mijn eigen spel verlangt hevig naar zo'n medische opkikker. Cannabis kan wellicht ook enige verlichting geven, maar of dat bevordelijk is voor de snelheid in de baan waag ik te betwijfelen, als je al niet aan het begin van je rondje bij een out of bounds paaltje staat te trippen.

De schoonheid waar ik het over heb is het verschil tussen fraai en fantastisch, tussen goed en

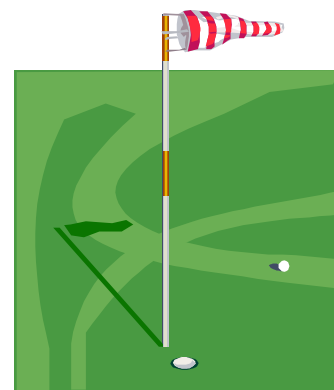
geniaal, tussen macht en machtig, tussen yin en yang en met of zonder slagroom. Die laatste associatie is misschien wat luchtig, maar scheidt wel 'de mannen van de jongens'. Het echte predikaat 'topgolfer' is alleen voorbehouden aan diegenen die onder de grootst denkbare druk, de grootst denkbare prestaties leveren, zonder ogenschijnlijk een spier te verrekken.

Justin Rose (+2) vond zijn Waterloo op de derde dag door een rondje 82 te noteren. Bernard Langer (-3) was als aanstaand Ryder cup captain de beste Europeaan, maar wist na 'rough-rough-water' op hole 15 dat zijn slotaccord voorbij was. Sergio Garcia (-3) kwam door met een machtig slotoffensief (rondje 66) en pruilde bij het missen van de birdie op hole 18.

Maar de echte sterren straalden. Ernie Els (-8) en Phil Mickelson vochten een titanenstrijd uit. Aan de kop van Phil Mickelson kon je zien dat hij zou gaan winnen. Vastberaden en met een glimmende smoel spetterde hij van de baan. Hij wist de spanning te weerstaan tot de laatste put, op de laatste hole, op de laatste dag. Vier meter verwijderd van een birdie die hem voor het eerst een major titel kon bezorgen..... Augusta ging uit zijn dak en Phil (-9) mocht zijn jasje ophalen.

Het was werkelijk een snoepwinkel; met chip-ins, birdies, eagle's en zelfs een enkele hole-in-one. Als je dit niet het 'leukste spelletje ter wereld' vindt, laat de slagroom dan voortaan ook maar staan.

Erik Trommelen



Samenvatting van de belangrijkste zaken uit de ALV van 24 maart 2004

Er was een groot opkomst bij de ALV van 4 maart j.l., maar voor degenen die er niet bij waren volgt hier een samenvatting van de belangrijkste punten die besproken dan wel besloten zijn tijdens die vergadering, voor het gemak maar in de volgorde van de vergaderagenda.

5. Het voor 2004 aangevraagde budget is stilzwijgend door het ASV goedgekeurd. Voorzitter liet wel een waarschuwing horen dat gezien de forse toename van de AGV uitgaven over de afgelopen jaren een contributieverhoging niet denkbeeldig is.

6. Webmaster Piet Slaman roept iedereen op zijn of haar opmerkingen, vragen, ideeën toch vooral door te geven: het is "onze" website, een levend ding waarvoor input van harte welkom is!

Er komt een prikbord op de website waar per e-mail verstuurd mededelingen aan alle leden nog een poosje zullen "hangen"; als iemand het bericht is kwijtgeraakt kan het daar teruggevonden worden.

8a. Wedstijdzaken: Op verzoek van de vergadering zal ook in 2004 bij 1 of 2 wedstrijden weer een flightindeling op handicap worden gemaakt. De "Ryder Cup" wordt omgedoopt in "Dirk Pultrum Trofee", maar de formule blijft gehandhaafd. Er komt een nieuwe trofee die door Willem Vermeij gemaakt zal worden.

Hans Visser schenkt de vereniging een nieuwe beker, die de "Jelle Kars Trofee" zal gaan heten en de "Lout Pouw Trofee" zal vervangen.

Tijdens de ZAC zullen voor degenen die uitgeschakeld zijn voor de matchplay andere

spelvormen worden georganiseerd, niet verplicht telkens een rondje eclectic als er matchplay-partijen gespeeld worden.

De W-cie is ook aan het bekijken of er in 2004 weer een golf-weekeindje-weg georganiseerd kan worden.

8d. Ballotage-aangelegenheden. De richtlijnen voor het aanname beleid zijn het afgelopen jaar grondig onder de loupe genomen en aangescherpt; ze zullen binnenkort op de website worden gepubliceerd.

9a. Het voorgestelde wedstrijdreglement is unaniem goedgekeurd. Belangrijkste verschil met het vorige reglement is de beperking tot maximaal 60 deelnemers per wedstrijd (met het oog op kostenbeheersing en uit logistieke overwegingen). Wat betreft de ZAC is de opvallendste wijziging dat er geen aparte ZAC-bijdrage betaald hoeft te worden (maar voor de slotavond wordt wel een eigen bijdrage in rekening gebracht!).

9b. Het voorgestelde handicapreglement is unaniem goedgekeurd.

Ook deze beide reglementen zullen binnenkort op de website te vinden zijn.

10. Het bestuur zal in 2004 bestaan uit de volgende personen: Erik Trommelen (voorzitter), Paula van Schaik (secretaris), Roel van Iperen (penningmeester), Chris Whincup (wedstrijdcommissaris), Jan Snoeks (H&Rcommissaris) en Piet Slaman (trainingscommissaris).

De kascommissie wordt in 2004 gevormd door Martin Scholten en Elly Vermeij, met Nanne de Vries als reserve.

Voor de samenstelling van de overige commissies:
zie Tee Time 118, of kijk op de website.

11. 3^e lustrum: Er is een lustrumcommissie
benoemd, bestaande uit Wim Huysen (voorzitter),
Ria Kil en Martin Scholten. Zij zullen vast gaan
brainstormen over de lustrumviering in 2005.

Paula van Schaik,
secretaris



UITNODIGING

Spaanwoude

zaterdag 1 mei 2004

Beste Golf(st)ers

Op Zaterdag 1 mei wordt de 2^e wedstrijd gehouden
om de

Cruqgen Cup

Deze wedstrijd wordt vanaf 12.00 uur gespeeld op
de baan van Spaanwoude en is voor leden die in
het bezit zijn van het GVB of een EGA handicap.

Het maximale aantal deelnemers voor deze
wedstrijd is 60.

Bij voldoende belangstelling zal voor leden die niet
in het bezit zijn van het GVB een wedstrijd
gehouden worden op de A en /of B holes.

De wedstrijd leiding is in handen van Parminder
Sangha geassisteerd door Willem Vermeij

Aanmelden tot uiterlijk 22 april bij:

Parminder Sangha Parminder.Sangha@shell.com
of
Willem Vermeij W.Vermeij@Vumc.nl

UITNODIGING

Nunspeet

donderdag 20 mei 2004

Beste Golf(st)ers

Hierbij de aankondiging van onze derde wedstrijd
van het seizoen.

Op donderdag 20 mei spelen we vanaf 11:30 uur op
de Nunspeetse Golf & Country club om de

Fore! Uit/ Gulden Cup trofee

Leden in het bezit van GVB of EGA handicap
kunnen zich aanmelden voor deze wedstrijd. Het
maximaal aantal deelnemers voor deze wedstrijd is
60. De eerste 60 aanmeldingen zullen gehonoreerd
worden. De overige aanmeldingen zullen in
volgorde van binnenkomst op een wachtlijst worden
geplaatst.

De wedstrijdleider is Ger van Velzen, geassisteerd
door Chris Whincup.

Bij de inschrijving kunt u aangeven of u wilt blijven
eten en of u een qualifying kaart wilt lopen.

Aanmelden tot uiterlijk 10 mei bij:

Ger van Velzen 020-6303093 of 06-55123494. E-
mail : Ger.vanVelzen@shell.nl

Prise d'Eau

8 April 2004

Laat ik eerst beginnen met mezelf te introduceren voordat ik het relaas zal doen van de Wake-Up Trofee. Mijn naam is Guy van Iperen, nieuw lid van de AGV Shell, 34 jaar oud, getrouwd en gelukkige vader van een 1 jaar oude zoon Thomas. Mijn relatie tot de AGV Shell is ingegeven door het feit dat (en sommige van jullie hadden dat misschien al geraden en of konden zich dat nog herinneren van de vorige Vossenjachten) mijn vader, Roel van Iperen, lid is en ik derhalve ook lid kon worden. Het lidmaatschap is dan ook met ingang van dit seizoen ingegaan en ik ben van plan hiervan goed gebruik te gaan maken en aldus geschiedde: de eerste wedstrijd van dit seizoen, de Wake-Up Trofee.

De Wake-Up Trofee, professioneel georganiseerd door Chris Wincup en Parminder Sangha, werd dit jaar gehouden op de golfbaan in Tilburg, Prise d'Eau genaamd. Later begreep ik dat deze wedstrijd ieder jaar hier wordt georganiseerd, maar goed dat wist ik dus niet. Voor degene die niet meegedaan hebben en/of nog nooit daar gespeeld hebben moet ik zeggen het een bezoekje waard is. De baan op zichzelf is niet echt heel moeilijk, maar ja ik heb dan ook niet veel ervaring qua banen dus eigenlijk kan ik me nog helemaal geen mening hierover aanmatigen, maar goed, de fairways zijn vrij breed dus voor een golfer als ik lekker bespeelbaar.

De eersten vertrokken vanaf 12.00 uur en de flight waar ikzelf in zat was om 12.48 aan de beurt. Ik had de eer om te mogen spelen met Pauline van Gaans, Graham Rudrum en Jan van Schaik. De fairways waren zoals eerder al beschreven inderdaad breed, maar niemand had me verteld dat de greens op de Ardennen leken, ze waren namelijk erg heuvelachtig. De baan bleef interessant ondanks regenbuien, wind, wat trouwens de paraplu van Pauline deed sneuvelen, en een hagelbui. Tijdens deze hagelbui stonden wij te putten, waarbij het zo hard hagelde dat het leek alsof je bal groeide door de hoeveelheid hagel die eraan klonterde, wat op zichzelf voor mij een nieuwe ervaring was. Uiteindelijk kwamen we na een lange en vermoeiende 18 holes aan bij de 19^e en was mijn gevoel al goed, want ik was geëindigd met de bal waar ik mee was begonnen en had tevens het idee dat ik een aardige score had neergezet in mijn eerste wedstrijd.

De scoreformulieren gezamenlijk ingevuld en daar bleek ook mijn goede gevoel uit de score. Ik had 40 Stableford punten gehaald (met mijn handicap van 36, omdat ik tot nu toe twee keer per jaar speel en nooit oefen). Nu begon het afwachten en nadat de laatste flight binnen gekomen was, was de uitslag daar ondanks enige tegenwerking van de PC en wat bleek: ik had nog gewonnen ook. De prijs bestaat uit een wisseltrofee in de vorm van een ouderwetse alarmklok waarbij de klepels vervangen zijn door 2 golfballen, een erg originele prijs. Alle vorige winnaars zijn er ingegraveerd en ik bevind mij nu dan ook tussen dit illustere gezelschap, al moet wel vermeld worden dat de winnaars van 2002 en 2003 niet vermeld waren. Na de prijsuitreiking was er een heerlijk diner geregeld, waar ik niet bij aanwezig kon zijn. Ik wil nogmaals de organisatie bedanken voor het regelen van deze wedstrijd en hopelijk tot ziens op een van de volgende wedstrijden.

Guy van Iperen

	Uitslag Prise d'Eau	Punten
1	Guy van Iperen	40
2	Henny v. Kesteren	35
3	Jaap van der Eems	35
4	Roel van Iperen	34
5	Ger v. Velzen	33
6	Manual Soudant	32
7	Chris Whincup	31
8	Ingrid Duran	31
9	Hans Visser	30
10	Graham Rudrum	29
11	Jan v. Braam	29
12	Jeroen Bolk	29
13	Wilma Whincup	29
14	Arend Reinink	28
15	Ineke v.d. Dries	27
16	Chris v. Gaans	27
17	Yvonne Heezius	27
18	Huub Dries	26
19	Cock v.d. Hulst	26
20	Jan P. v. Seters	26
21	Rob Heezius	26
22	Arthur Echter	25

23	Erik Trommelen	25
24	Anneke Rijper	25
25	Kees de Vries	25
26	Parminder Sangha	24
27	Jan P. Couwenberg	24
28	Jan Snoeks	24
29	Ranjit Sangha	24
30	Miriam Dries	24
31	Duco Bodt	23
32	Theo v. Kesteren	23
33	Astrid Snoeks	22
34	Andre Smit	22
35	Ignave v. Dommelen	22
36	Ruud Lettenmeijer	20
37	Wim Hoogenboom	19
38	Ton Hogenes	19
39	Martin Scholten	19
40	Han Baarslaag	19

41	Piet Slaman	19
42	Fred v.d. Steen	18
43	Gerda Hogenes	18
44	Willem Vermeij	17
45	Lia Cornelisse	17
46	Caroline Ros	16
47	Ria Kil	16
48	Paula v. Schaik	16
49	Anneke Schelvis	15
50	Harris Djojosepoetro	14
51	Pauline v. Gaans	14
52	Jan v. Schaik	13
53	Hans v.d. Horden	12
54	Piet Kil	7



Costa de la Luz

Zomertijd

In een eerder verhaal over een vakantie in Zuid Europa meldden we al dat golf in onze genen zit, maar direct naast dat golf-gen zit het uitslaap-gen.

Dat houdt in dat wij graag op comfortabele tijden opstaan om onze favoriete bezigheid uit te oefenen. Als je dus op de eerste dag van de zomertijd om 05.00 uur (zomertijd!) op Schiphol moet zijn om op tijd te zijn voor het vliegtuig naar je golfbestemming, dan betekent dat voor ons even stevig slikken en doorbijten. Maar je gaat op vakantie en dus slik en bijt je graag even door.

Windhoos en sneeuw

De TAP bracht ons keurig op tijd via Lissabon naar Faro waar de firma Europcar een Fiat Punto voor ons opgepoetst had. Terwijl we het parkeerterrein afreden, zagen we in de donkere lucht vóór ons, de sierlijk slurf van een windhoos opdoemen; een fraai gezicht als je tornado watcher bent, maar daar kwamen we niet voor. Nou was het ons al direct opgevallen dat het Portugese zwerk niet de gebruikelijke strakblauwe kleur vertoonde en ook in Spanje was de temperatuur behoorlijk out of order. Het kwik kwam de eerste dagen nauwelijks boven de 12°C en in Madrid viel een

behoorlijk pak sneeuw! Terwijl in Nederland de eerste tropische dagen werden genoteerd. Gelukkig konden we later in de week de eerste rood verbrande plekken op de huid koesteren, zoals het hoort aan een Costa.

Grensoverschrijdend golf

De Spaanse Costa de la Luz begint ongeveer 30 autominuten ten oosten van het Portugese Faro. De golfbanen die door Pin High worden aangeboden in hun Midden Europese reisbrochure liggen aan beide zijden van de gigantische brug die de grens tussen de twee landen aangeeft. Omdat Quinta da Ria, Quinta de Cima en Castro Marim (die laatste van Willem van Kooten, alias Joost den Draaijer) aan de Portugese kant lagen en het daar een uurtje vroeger was, werd de kwaliteit van het spel beïnvloed door een constante jet lag.

In het meest recente boek van Stephen Hawkins 'The Universe in a Nutshell' wordt een vrij ingewikkelde theoretische verhandeling gehouden met als thema of reizen in de tijd mogelijk is, dwz een combinatie van M-theorie, strings, wormgaten, gekromde ruimtetijd, zwarte gaten en allerlei andere dagelijkse fysieke onhebbelijkheden. Welnu, als ik om 10.30 uur uit ons Riu Atlantica hotel vertrok, kwam ik om 10.00 uur bij de

golfbaan aan! Waarmee maar weer bewezen is dat reizen in de tijd daadwerkelijk mogelijk is. De vrij nieuwe Quinta-banen spraken ons erg aan: brede fairways, fraaie waterpartijen en veel, heel veel, enooooorme bunkers, waardoor in ieder geval mijn bunkerangst is geminimaliseerd: na zoveel oefening kom ik moeiteloos uit elke bunker. Castro Marim is behoorlijk heuvelachtig, veel blinde afslagen, doglegs, maar kwalitatief (in onze ogen dan) toch net iets minder (of kwam het door het lange wachten?). Het clubhuis deed ons sterk aan dat van Waterland denken, ook al geen pluspunt..... De Spaanse baan Isla Canela kende ik nog van een aantal jaren geleden. Toen nog een vrij jonge baan in the middle of nowhere met een irritant terugkerend stroompje dat een aantal holes doorkruiste. The middle of nowhere was inmiddels behoorlijk volgebouwd, maar het stroompje was er nog en daar heb ik weer een hoop lol aan beleefd!



Ieder nadeel heb z'n voordeel

Tja en dan komt de dag dat je weer op huis aan moet. Onze non-refundable non-transferable tickets van Faro via een overstap in Lissabon door naar Amsterdam, gunden ons een overstaptijd van 45 minuten. Vindt u dat ook aan de krappe kant? Wij wel. Maar ja, het zal wel vaker gedaan zijn, dus vertrouw je op Pin High die al jaren onze golfreizen naar tevredenheid organiseert. Bij het boarden in Faro bleek dat er een half uur vertraging was en werden we wat onrustig. De TAP-stewardess verzekerde ons dat er voldoende tijd was om het andere vliegtuig te halen. Maar die stewardess wist niet dat de slurf defect was en dat de mechanicus aan de andere kant van het vliegveld zat. Na 15 minuten wachten was de 'comfort-zone' verlaten en het estimate time of departure verstreken. De deuren van het vliegtuig gingen eindelijk open en wij sprintten naar het volgende vliegtuig. Murphy was gelukkig even niet aanwezig, dus had ook dat andere vliegtuig enige vertraging en konden we nog net aansluiten bij het laatste staartje passagiers dat aan boord ging. Onze plaatsen waren weliswaar aan andere passagiers toebedeeld (ik denk dat onze kansen laag ingeschat waren), maar

ter compensatie mochten wij in de Business Class onze vergaarde ongemakken wegwerken. Hetgeen onder het genot van een lekker hapje en drankje uitstekend is gelukt.

DD